

A. KOVAČ,
Jelena Kosača

djelo J. Angstera (1902). U mjestu je klasicistički stup Sv. Trojstva s kipovima zaštitnika od različitih ljudskih zala (oko 1800).

LIT.: A. Horvat, Spomenici arhitekture i likovnih umjetnosti u Međimurju, Zagreb 1956. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. A. Ht.

KOTROMANIĆ-ANJOU, Elizabeta, kći bos. bana Stjepana II. Kotromanića, a od 1353. žena ugarsko-hrv. i poljskoga kralja Ludovika Anžubskoga. Preminula je 1387. kao zatočenica u Novigradu kraj Zadra. Zaslužna je kao promicateljica umjetnosti, a poglavito kao darovateljica srebrne rake Sv. Šimuna u Zadru, rad Franje iz Milana.

KOVAČ, Ana, kiparica (Sarajevo, 22. IV. 1943). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1968. Bila je suradnica Majstorske radionice A. Augustinčića do 1972. Od 1973. predaje na Školi primijenjene umjetnosti u Sarajevu. Modelira figure naglašenih pokreta i izražajnih oblika; uz nemirenim površinama sugerira patetična afektivna stanja (*Prijetnja egu*, *Ples samotnika*, *Lom pjesnika*). Izvela je ciklus minijatura u kredi i nekoliko studija ljudskih ruku, simbolično-alegorijskih značenja. U portretima otkriva karakteristične psihološke pojedinosti, ponegdje se služi stilizacijom (*Slikarka Mica Todorović*, 1982). — Samostalno izlagala u Sarajevu (1963, 1975), Dubrovniku (1973) i Foči (1978). Bavi se crtežom i ilustriranjem knjiga, scenografijom i kostimografijom.

LIT.: V. Lukić, Ana Kovač (katalog), Dubrovnik 1973. — N. Petković, Ana Kovač (katalog), Sarajevo 1975. Ž. Sa.

B. KOVAČEVIĆ, U ateljeu

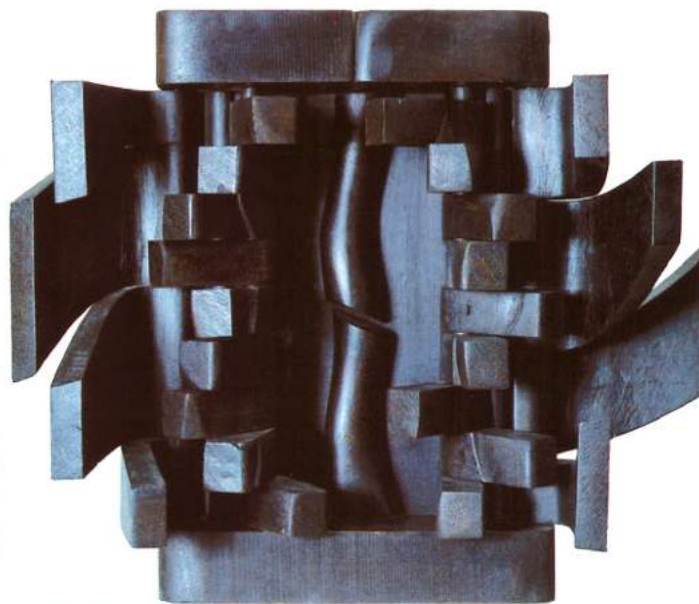

KOVAČ, Lucija, naivna slikarica (Oporovec, 4. XII. 1906 — Zagreb, 26. XII. 1989). Po zanimanju kozmetičarka; slika od 1931. Prvi važniji ciklus nastaje između 1940—50; u njemu prevladava ekspresivna tematika straha i ugroženosti (*Vizija*, 1940; *Tuga u svemiru*, 1941; *Noćna provala kroz prozor*, 1946). Na skupnim izložbama sudjeluje od 1969; samostalno izlagala u Zagrebu 1982.

LIT.: V. Gudac, Lucija Kovač (katalog), Zagreb 1982.

R.

KOVAČEVIĆ, Branko, slikar (Zadvarje kraj Omiša, 30. XI. 1911). Učio kod E. Vidovića i M. Peruzzića u Splitu 1933. Diplomirao na Akademiji u Beogradu 1938. Bio je lik. pedagog u Novoj Gradiški i Zagrebu. God. 1946—51. voditelj Umjetničke galerije u Dubrovniku, 1955—57. scenograf HNK u Osijeku (I. Torkar, »Šarena lopta«; C. Goldoni, »Sluga dvaju gospodara«; M. Držić, »Dundo Maroje«). Najranije je razdoblje njegova slikarstva u znaku splitske tradicije (E. Vidović); u prvim poslijeratnim godinama slika intimističke interijere i pejzaže delikatna kolorita (*Umjetnikova obitelj*, 1948; *Pile*, 1950). U figuralnim kompozicijama prevladava monokromija, dok se u mediteranskim i dubrovačkim motivima boja oslobađa, a crtež postaje konstruktivan i analitičan (*Kostur broda*, 1958; *Dubrovnik*, 1960; *Jedrenjaci*, 1961). Šezdesetih se godina pojavljuju simbolički motivi s većim brojem likova (*Žene iz Dalmatinske zagore*, 1962) te mrtve prirode kubistički raščlanjenih oblika. U interijerima iz posljednjega razdoblja prevladavaju sivi i modri tonovi, s ponekim svjetlijim kromatskim naglaskom (*Komoda sa starinskim satom*, 1977). U svim je razdobljima ostao vjeran braqueovskom načelu ravnoteže između intelektualnosti i emotivnosti, ritmičko-geometrijskim konturama i

D. KOVAČEVIĆ, Vrata. Zagreb, Gliptoteka HAZU

suzvučju boja. Samostalno izlagao u Splitu, Zagrebu, Rijeci, Osijeku, Dubrovniku, Milanu, Beogradu, Nürnbergu, Ljubljani, Veneciji, New Yorku, Udinama, Rimu, Bergamu, Vinkovcima i Mostaru. Retrospektivna izložba priredena mu je u Dubrovniku 1985. Pisao publicističke radove o lik. i književnim temama.

LIT.: C. Fisković, Slikarska izložba Branka Kovačevića u Splitu, Obzor, 21. X 1939. — G. Gamulin, Izložba slikara Branka Kovačevića, Izraz, 1941, 3. — O. Švajcer, Zatvorena slikarska cjelina, Glas Slavonije, 15. III 1958. — V. Guidi, Branko Kovačević (katalog), Venezia 1961. — A. Karaman, Branko Kovačević (katalog), Dubrovnik 1972. — J. Depolo, Zaboravljeni prostori Branka Kovačevića (katalog), Zagreb 1978. — Isti, Branko Kovačević (monografija), Split 1986. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988, 150—160. Ž. Sa.

KOVAČEVIĆ, Dora, kiparica (Dubrovnik, 11. I. 1951). Završila Akademiju u Zagrebu (1974) i postdiplomski studij na École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs u Parizu (1977). Priključuje se tradiciji hrv. kiparstva u drvu (Kantoci, Ružić, Vulas) u kojemu, osobito u mobilnim skulpturama, uspijeva pronaći individualan izraz. Radi monokromne skulpture i reljefe u papiru (*Stablo*, 1984). Samostalno izlagala u Parizu (1977), Zagrebu (1978, 1979, 1985, 1986) i Novome Sadu (1978). Izvela znatan broj skulptura u javnim prostorima (Jamnička Kiselica, 1978; Nova Gradiška, 1981; Kostanjevica, 1982; Sisak, 1985; Zagreb, 1985, 1987; Trst, 1990).